

Джерело: сайт НБУ та Нацкомфінпослуг

Рис. 1 Склад лізингодавців в Україні у 2017 році

Використання лізингу за дослідженнями підготовленими Oxford Economics визнано найкращим заходом, що сприятиме швидкому економічному зростанню МСБ. Стратегія розвитку малого та середнього бізнесу 2020 року, затверджена Кабінетом Міністрів України, визначає лізинг як «інструмент для подолання проблеми недостатнього фінансування малих та середніх підприємств в Україні».

Основною мотивацією для орендарів є невеликі податкові пільги:

- прибуток до сплати податків зменшується на суму орендних платежів з точки зору відсотків; частина капіталу підлягає амортизації;
- є право на податковий кредит на всю суму орендованого активу для податку на додану вартість (20%), коли вони включають в свій баланс об'єкт лізингу, а також лізингові платежі з точки зору відсотків не обкладаються ПДВ.

Однак, відсутні податкові чи інші економічні стимули для фізичних осіб та дрібних підприємств, які використовують спрощену систему оподаткування та не є платниками ПДВ.

В цілому, країна має хороші передумови для розвитку ринку лізингу, який в свою чергу забезпечить передумови для зростання ВВП. Для розвитку лізингу необхідно розробити механізми стимулювання залучення до використання лізингу підприємств на спрощеній системі оподаткування, надати можливість лізингодавцями долучатись до програм компенсації процентних ставок та популяризувати альтернативні методи фінансування окрім кредиту.

Література:

1. Офіційний сайт Нацкомфінпослуг – Режим доступу: <https://www.nfp.gov.ua/>
2. Офіційний сайт НБУ – Режим доступу: <https://www.bank.gov.ua>
3. Офіційний сайт Асоціація «Українське об'єднання лізингодавців» – Режим доступу: <http://uul.com.ua/>

Яцюк О.С.

асистент кафедри теорії економіки та управління
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

ПРО РОЛЬ МІНІСТЕРСТВА ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ В СИСТЕМІ ІНСТИТУЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНСТИТУТУ БАНКРУТСТВА

Використання механізмів і процедур банкрутства, в першу чергу різноманітних варіантів санації боржників, в багатьох випадках веде до прискорення відродження виробництва, відновлення, збереження чи створення нових робочих місць, збільшення кількості платників податків і життєздатних клієнтів банківської системи, а також сприяє активізації економічних реформ в Україні. Оскільки забезпечення успішної реалізації санаційних процедур відповідає інтересам держави на усіх рівнях управління, то держава в особі владних органів повинна бути і фактично являється одним із основних суб'єктів санації [1, с. 364-365; 2, с. 642-644].

Власне, державне регулювання процедур банкрутства та санації являє собою макроекономічну категорію, що відображає відносини, які виникають при організаційно-економічному та правовому впливі держави для захисту економічного суб'єкта від кризових ситуацій, попередження банкрутства або ж для ліквідації. Воно виходить з аналізу ситуації та максимально конкретної та чіткої постановки цілей, розробки інструментів, що здатні трансформувати кризові ситуації в напрямку вирішення поставлених задач [3, с. 31].

На сьогоднішній день питання, пов'язані з державним регулюванням системи банкрутства та відновлення платоспроможності боржника, регулюються Міністерством юстиції України (далі – Міністерством), зокрема його самостійним структурним підрозділом – департаментом з питань судової роботи та банкрутства, серед основних завдань якого є реалізація державної політики з питань банкрутства [4]. Основними функціями вказаного департаменту, що стосуються проблем банкрутства та санації суб'єктів господарювання, є:

- сприяння створенню організаційних, економічних, інших умов, необхідних для реалізації процедур відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом, у тому числі процедур банкрутства державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50%;

- ведення Єдиного реєстру підприємств, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство;

- встановлення порядку проведення аналізу фінансово-господарського стану суб'єктів господарювання щодо наявності ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства і організація проведення такого аналізу в разі порушення проваджень у справах про банкрутство державних підприємств і підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50%;

- забезпечення супроводу справ про банкрутство державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50%;

- підготовка на запити суду, прокуратури або іншого уповноваженого органу висновків про наявність ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства;

- забезпечення установа типовой форми плану санації і мирової угоди, переліку майна, яке включається до ліквідаційної маси; підготовка типових документів щодо проведення процедур банкрутства, методичних рекомендацій;

- взяття участі у справі про банкрутство і користування процесуальними правами та несення процесуальних обов'язків учасника у справі про банкрутство;

- організація системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів); встановлення вимог для отримання свідоцтва на право здійснення діяльності арбітражного керуючого; формування і ведення Єдиного реєстру арбітражних керуючих України; здійснення контролю за діяльністю арбітражних керуючих; забезпечення роботи Кваліфікаційної комісії арбітражних керуючих і Дисциплінарної комісії

арбітражних керуючих та організація реалізації їх рішень шляхом підготовки відповідних проектів наказів Міністерства; організація роботи Комісії з присвоєння рівнів кваліфікації арбітражним керуючим; забезпечення застосування, за поданням Дисциплінарної комісії арбітражних керуючих, до арбітражних керуючих дисциплінарних стягнень; здійснення контролю (нагляду) за діяльністю саморегулювальної організації арбітражних керуючих.

– вивчення, аналіз та узагальнення практики роботи державного органу з питань банкрутства та арбітражних керуючих з метою вжиття заходів до вдосконалення нормативної бази, що регулює їх діяльність [5].

Підсумовуючи сказане, приходимо до висновку про вагомую роль Міністерства юстиції України в системі інституційного забезпечення інституту банкрутства. Варто зауважити, що на сучасному етапі розвитку вітчизняної економіки тільки якісне виконання усіма ланками системи інституційного забезпечення інституту банкрутства призведе до суттєвого зростання його ефективності, розробки та використання дієвих механізмів оздоровлення фінансово-господарського стану підприємств і відродження їх діяльності.

Література:

1. Терещенко О.О. Фінансова санація та банкрутство підприємств: Навч. посібник. – К.: КНЕУ, 2000 – 412 с.
2. Яцюк О. С. Напрями підвищення ефективності державного впливу на процеси фінансового оздоровлення підприємств / О. С. Яцюк // Соціально-економічні дослідження в перехідний період. Інноваційно-інвестиційне забезпечення стратегії розвитку регіону (Збірник наукових праць). Випуск 4 (60) / НАН України. ІРД. Редкол.: відп. ред. акад. НАН України М. І. Долішній. – Львів, 2006. – С. 641-647.
3. Кошкин В.И. и др. Антикризисное управление: 17-модульная программа для менеджеров “Управление развитием организации”. Модуль 11. – М.: ИНФРА-М, 2000. – 512 с.
4. Структурні підрозділи Міністерства юстиції України. Департамент з питань судової роботи та банкрутства [Електронний ресурс]. – Міністерство юстиції України. – Режим доступу: https://minjust.gov.ua/str_cent_struct
5. Положення про Департамент з питань судової роботи та банкрутства Міністерства юстиції України [Електронний ресурс]. – Міністерство економічного розвитку та торгівлі. Платформа ефективного регулювання. – Режим доступу: <https://regulation.gov.ua/documents/id243127>

Bilnets M.

Assistant, Department of Finance
Kyiv National Economic University named after V. Hetman

TRANSFORMATION OF FUNDING SYSTEM OF HIGHER EDUCATION

Transformation of funding of higher education is one of the key indicators influencing its quality, characterizing the effectiveness of the industry and using of its financial resources.

The world does not stand still, the development of information technology leads to the development of higher education. There are following trends in the reform of higher education financing systems in the world [1, p. 39, 2, p. 18, 3]:

- Transformation of methods and forms of public funding of education. In order to increase the orientation of higher education institutions to the needs of consumers, part of funding in the form of state subsidies and loans or tax privileges is directed to the private sector (students and firms). In addition, the mechanism of direct institutional financing is modified (there is distribution of funding for education and science; funding of higher education based on the formula; the key factor, in the allocation of funding, is, the effectiveness of their using);
- Intensive introduction of new technologies of Internet education reduces the costs on educational services. As a result, in the future, this may lead to the formation of a radically different model of the university;